

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12790/2024
20.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., као правног следбеника сада пок. ББ, бив. из ..., чији је пуномоћник Бутолен Франц Бранко, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5783/23 од 17.01.2024. године, у седници одржаној 20.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5783/23 од 17.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 18170/19 од 14.06.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности Првог основног суда у Београду. Ставом другим изреке, дозвољено је преиначење тужбе као у поднеску тужиоца од 21.02.2023. године. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу као правном следбенику сада пок. ББ, бив. из ..., на име мање исплаћених пензија за период од јула 2016. године закључно са децембром 2018. године исплати месечне износе са законском затезном каматом чија су висина и датуми доспелости наведени у овом ставу изреке. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да се тужени обавезе да му на име мање исплаћених пензија за период од јула 2016. године закључно са децембром 2018. године исплати укупно 270.837,11 динара на име разлике између тражених и досуђених износа, са законском затезном каматом наведеном у овом ставу изреке. Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да се тужени обавезе да му на име мање исплаћених пензија за период од фебруара 1999. године закључно са септембром 2019. године исплати укупно 1.292.777,95 динара у појединачним износима и са законском затезном каматом на начин наведен у овом ставу изреке. Ставом шестим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове поступка од 127.500,00 динара са законском затезном каматом од дана стицања услова за извршење до коначне исплате, док је одбијен захтев за исплату законске затезне камате од дана пресуђења. Ставом седмим изреке, одбијен је захтев тужиоца у делу који се односи на исплату законске затезне камате на трошкове парничног поступка од дана пресуђења до стицања услова за извршење.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5783/23 од 17.01.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставовима четвртном, петом и седмом изреке. Ставом другим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, другом и трећем изреке. Ставом трећим изреке, одбачена је жалба туженог изјављена против става седмог изреке првостепене пресуде. Ставом четвртим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу шестом изреке првостепене пресуде, тако што је тужени обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 133.020,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до исплате. Ставом петим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11... 18/20 И 10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 20.08.2019. године, а поднеском од 21.02.2023. године тужба је преиначена повећањем захтева. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 1.563.615,06 динара. Овај износ, према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, представља динарску противвредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, то је Врховни суд нашао да ревизија није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић